63ste Jaargang No. 5293 — DAGBLAD — Maandag 15 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

DeGasperi hervormt zijn kabinet

Geldzuivering in Rusland

Tien oude roebels voor een nieuwe

KABINETSHERZIENING IN ITALIË.

Terwijl nieuwe bedreigingen van de door de communisten geleide arbeider kwamen, boot de Christelijk-Democratische minister-president Alcide de Gasperi informeel zijn herziend kabinet aan de president Enrico de Nicola. In dit kabinet werden opgenomen de gematigde linkse partijen. De Communistische en pro-communistische pers in Rome verklaarden, dat de verklaring van Truman, dat de Verenigde Staten belang zullen blijven stellen in de handhaving van de vrijheid in Italië, een bedreiging was. De communistische 'Unita' commentarieerde, dat de heer Truman moet weten, dat de Italianen zelf wel weten hoe zij hun eigen onafhankelijkheid en vrijheid moeten bewaren. De commentaren kwamen op de dag, dat de laatste troepen der Verenigde Staten bezig waren Italië te verlaten als gevolg van de voorwaarden van het vredesverdrag. Na lange beraadslagingen slaagde De Gasperi er in zijn kabinet te verbreden met vijf leden van de socialistische partij van Giuseppe Saragat, die bijna een jaar geleden zich afscheidde van de pro-communistische partij, die door Pietro Nenni geleid wordt, en van de oude linkse Republikeinse partij. De officiële mededeling hierover zal heden verschijnen. Deze gang van zaken werd door De Gasperi reeds lang gehoopt sedert hij de communisten en de pro-communistische socialisten uit zijn kabinet verwijderde. De opneming van de twee gematigde linkse partijen in de regering betekent een blijvende toevoeging van 76 stemmen in de Kamer der Afgevaardigden. Daardoor krijgt de regering in het geheel de beschikking over 283 stemmen. Dit is vier stemmen meer dan de meerderheid. Geen enkele communistische of rechtse poging om de regering tot aftreden te dwingen door parlementaire methoden kan slagen zolang deze coalitie voortduurt. De Republikeinen zouden de leiding krijgen van het ministerie van Verdediging, dat de leiding heeft over leger, vloot en luchtmacht. De Republikeinse leider Randolfo Pacciardi zou een vice-minister-president worden en zou de leiding krijgen van een comité ter handhaving van de openbare orde om tezamen met den minister van Binnenlandse Zaken Mario Sielba, een Christelijk Democraat, hiervoor te zorgen. Mario Scelba werd door de communisten hevig becritiseerd om zijn gebruik van de politie in het laatste gedeelte van deze maand, toen hij krachtig optrad ter onderdrukking van geweld bij de laatste staking.

Saragat zou eveneens een vice-minister-president worden en zou waarschijnlijk de leiding krijgen van een comité voor sociale veiligheid. De huidige vice-minister-president Luigi Ciundi, die directeur van de begroting en gouverneur van de Italiaanse bank is, zal eveneens aanblijven, waardoor men drie vice-minister-presidenten krijgt. De socialisten van Saragat zullen krijgen de portefeuilles van Industrie en Handel, die nu gehouden wordt door Giuseppe Toni, en het Post- en Telegraafwezen, dat nu berust bij de Christelijk-Democraat Umberto Merlin.

DEMONSTRATIE TE CAIRO

De grootste betoging, die te Cairo gehouden werd sedert de verdeling van Palestina, begon met duizenden Egyptenaren, die het plein vulden voor de oude universiteit Alazhar en schreeuwden: geeft ons wapenen om Joden te doden en weg met Rusland en de Verenigde Staten. De politie kwam niet tussenbeide. De betogers bestonden uit studenten, arbeiders, leden van de Arabische Broederschap en vele kinderen. De politie schatte het aantal mensen op het volgepropte plein en de omliggende straten op 100.000 personen. Buitenlandse winkels stalden borden uit, waarop stond: lang leve Farouk en de Egyptische gasten; steunt een verenigde Arabische Staat in Palestina; weg met het Zionisme. De Joodse winkels in dit stadsgedeelte waren gesloten.

BRUG INGESTORT.

Zaterdag werden in Colombia 25 mensen gedood, toen in de stad Pauna van het departement Boyaca een brug instortte. De slachtoffers stonden te wachten op de aankomst van de gouverneur van het departement, die de plaatselijke openbare werken kwam inspecteren.

NAZIE-GROOTHEID STERFT.

Het Duitse persagentschap Dana maakte bekend, dat Frans Zaver Swarz, de 72-jarige vroegere schatbewaarder van de nazis in het interneringskamp Regensburg in de zone der Verenigde Staten overleed. Swarz was gevolmachtigde van Hitler bij alle financiële zaken der nationaal-socialistische partij.

GELDZUIVERING IN RUSLAND.

Te Moskou is een decreet uitgegeven door de Sovjetraad van de ministers betreffende een hervorming van het geld en opheffing van rantsoenkaarten voor voedsel en fabrieksgoederen. Het decreet legt o.a. beperkingen op aan de inwisseling van oud geld voor nieuw en beveelt, dat tien oude roebels voor een nieuwe moeten worden afgegeven, indien de burgers contant geld naar de bank brengen. De inlagen echter op de spaarbanken tot een bedrag van 3000 roebels zullen echter ingewisseld worden tegen gelijke koers. Dit betekent, aldus de uitleg van het decreet, dat de overgrote meerderheid der spaarders behoed wordt voor schade in de geldswaarde. De oude roebel is ongeveer 20 centen waard. Een omzetting van alle vroeger aangegane leningen zal plaats hebben met uitzondering van de lening van 1947. Alle overige leningen zullen in één lening samengesmolten worden. De inwisseling zal geschieden op een grondslag van drie roebels der vorige leningen tegen één roebel van de nieuwe lening. Dit is op een meer voordeliger basis dan de inwisseling van contant geld. Het decreet zegt, dat de regering op alle mogelijke wijzen tracht de spaarpenningen veilig te stellen, die de bevolking aan de Staat leende. Terwijl de geldzuivering uitgevoerd wordt, zullen de lonen der arbeiders en beambten als de inkomsten der boeren van de staatsboerderijen en de inkomsten der andere arbeiders niet te lijden hebben, omdat zij in nieuw geld volgens de bestaande standaard zullen worden uitbetaald. Het decreet zeide, dat het nodig is voor de essentiële voedsel- en fabrieksgoederen. De vermindering echter in de handel van de Staat en de coöperaties met verbruiksgoederen en de vermeerderde vraag van de bevolking naar collectieve markten leidde tot verhoging van de marktprijzen, die in sommige perioden de voor-oorlogse prijzen tien tot vijftien maal overtroffen. Gedurende de inflatie-periode maakten speculatieve elementen misbruik van deze toestand en ook van de enorme hoeveelheden vals geld, dat in omloop was om kolossale bedragen aan geld op te stapelen ten koste van de bevolking. Heden, nu de open handel met geunificeerde prijzen in zwang zal treden, belet het grote bedrag aan geld, dat gedurende de oorlog werd uitgegeven, de opheffing van het rantsoensysteem. Het doen van een geldzuivering is een gewone zaak in alle Staten na grote oorlogen, aldus legt het decreet uit. De geldzuivering van ons land echter is radicaal verschillend met die van de kapitalistische landen. In de kapitalistische landen wordt zo iets vergezeld door een grote verhoging van prijzen van de verbruiksgoederen en toeneming van werkloosheid. In Rusland echter wordt de liquidatie van de overblijfselen van de oorlog en de geldzuivering niet uitgevoerd ten koste van het volk. Het aantal arbeiders en beambten is in ons land niet verminderd. De lonen voor arbeiders en beambten zijn niet verlaagd, maar integendeel verhoogd doordat de handelsprijzen verschillende keren verlaagd zijn en daarenboven de vastgestelde prijzen voor brood en graan naar beneden gingen, hetgeen een werkelijke vermeerdering in de lonen voor arbeiders en beambten betekende.

BALDWIN OVERLEDEN.

In Engeland overleed de vroegere minister - president Baldwin. Hij was achtereenvolgens minister-president van 25 Mei 1923 tot 22 Januari 1924, van 6 November 1924 tot 4 Juni 1929 en van 7 Juni 1935 tot 28 Mei 1937.

Hij zelf beschreef eens het ambt van minister-president als het meest eenzame in de wereld. Hij was een conservatief in de politiek, een succesvolle stadmagnaat in zaken en een getrouw Christen. Baldwin verklaarde dikwijls dat een innige samenwerking tussen Engeland en de Verenigde Staten de wereld bevrijden zou van oorlog alhoewel hij toegaf, dat het wel 100 jaren zou duren voordat dit werkelijkheid zou worden. De twee voornaamste gebeurtenissen van zijn politieke leven waren ten eerste de wijze waarop hij de ernstige grondwettelijke quaestie oploste, die het gevolg was van de afstand van koning Edward VIII in 1936 en ten tweede zijn leiding als conservatief regeringshoofd in de gevaarlijke dagen van 1926, toen er in Engeland een algemene staking heerste. Baldwin werd geboren te Bewdley en opgevoed te Harrow en in het Triniteitscollege van Cambridge. In 1908 begaf hij zich in het politieke leven als conservatief lid in opvolging van zijn vader. Baldwin, die enige dagen leed aan een lichte verkoudheid, werd Zaterdagnacht dood op bed gevonden. Men beschouwde hem dikwijls als de volkomenste Engelsman. Hij laat een zoon achter, die lid van het Lagerhuis is voor de Labourpartij.

VIA DE NOORDPOOL.

Terwijl men in Lake Succes naar beste weten beraadslaagt over het voorkomen van oorlogen, heeft de leiding van het Amerikaanse ministerie van defensie uitgerekend, dat de volgende oorlog een druk verkeer zal zien over de Noordpool. De Noordpoolroute, zo zegt men, is de kortste weg tussen de grote mogendheden. Het is begrijpelijk dat de grote strategen niet met idealistische redevoeringen over vrede rekening kunnen houden, maar het doet wel vreemd aan, dat sinds Yalta, Teheran en Potsdam er zo weinig veranderd is. Alaska is thans een geweldig bastion aan het worden met tal van vliegvelden en noodlandingsterreinen. Het is pijnlijk te zien, hoe de diplomaten blijkbaar de vriendschapshand uitreiken, terwijl zij maar al te goed weten dat het versterken van Alaska maar tegen één land kan zijn gericht. Maar men kan de generaals en admiraals nog niet voorgoed pensionneren, zolang de vrede meer op een wapenstilstand en hergroepering lijkt, dan een toenadering der volken.

VERWARDE TOESTAND IN INDONESIË.

Het bezoek van de ministers Beel, Jonkman en Drees aan Indonesië is enigszins vervroegd, in verband met de snelle ontwikkeling van de politieke aspecten; aldus het in Batavia verschijnende „Dagblad". Het blad brengt dit bezoek in verband met de kwestie Daerah-Welier, welker status en aspiraties bijzondere aandacht verdienen.

Over Radio Djokjakarta werd medegedeeld, dat de onderhandelingen onbevredigend waren, daar de Nederlandse voorstellen betreffende de order „Staakt het vuren" door de Verenigde Naties waren verworpen, terwijl de Indonesische Republiek geen bezwaren hadden tegen deze voorstellen. Door de R.V.D. is hierover een communiqué uit gegeven waarin gezegd wordt, dat Nederland de order „staakt het vuren" niet heeft verworpen, maar slechts inlichtingen vroeg over verschillende punten.

OP VRIJE VOETEN.

Drie Franse Paters Assumptionisten, die een maand geleden in Boekarest waren gearresteerd onder de beschuldiging een medebekaagde van de tot levenslange dwangarbeid veroordeelde Roemeense Boerenleider Manioe te hebben verborgen, zijn in het begin verleden week op vrije voeten gesteld, twee dagen na een interventie van de Franse ambassade bij de Roemeense minister van Buitenlandse Zaken, Anna Pauker. De paters zijn daarna onmiddellijk naar Parijs vertrokken.

MUNDUS CHRISTIANUS.

Met het doel het christelijk leven in Duitsland tot nieuw leven te brengen is onder de leiding van de minister-president van Beieren, Theodor Steltzer, gesticht de Mundus Christianus, die in samenwerking met Caritas Catholica contact hoopt te kunnen leggen met alle katholieken van Europa.

NIEUWS IN HET KORT.

— President Beel is naar Indonesië vertrokken. Uitsluitend zakelijk karakter zeide hij.

— Eigenaardig is dat minister Neher als opvolger genoemd wordt van Van Mook. Nu in Indië kan deze minister van Wederopbouw anders genoeg opbouwen.

— Tussen Nederland en Noorwegen zijn handelsbesprekingen geopend.

— Amsterdam krijgt Woensdag de stadsvlag uit handen van H. M. de Koningin. De vlag is voorzien van het devies: „Heldhaftig, vastberaden, barmhartig", eertijds door de Koningin aan de hoofdstad gegeven voor dappere houding in bezettingstijd.

— Nederland, België en Zwitserland zullen 500 Opel-auto's uit Duitsland invoeren.

A. VAN WELIE 80 JAAR.

De schilder A. van Welie viert Donderdag zijn tachtigste verjaardag. Hij is de enige schilder, die drie pauzen geschilderd heeft, n.l. Pius X, Benedictus XV en Pius XI. Hij heeft ook portretten geschilderd van Koningin Wilhelmina, Prins Hendrik, Paul van Griekenland, Mengelberg e.a.

De „New-York Times" heeft hem gevraagd memoires te schrijven.

het nieuws van vandaag

Vandaag zal de Londense conferentie bijeenkomen, nadat de bijeenkomst van Zaterdag werd uitgesteld om de verhitte gemoederen te doen bedaren. Molotov had zulke ernstige beschuldigingen geuit tegen de Westerse Mogendheden, dat deze afkerig werden op zulk een wijze voort te gaan. Men wil nu afwachten wat de houding van Molotov zal zijn. Marshall behield gedurende het weekeinde het stilzwijgen, alhoewel hij met Molotov noenmaalde ten huize van de Amerikaanse gezant. Men sprak slechts over sociale gebeurtenissen en vermeed het over de conferentieproblemen te spreken. De lunch was reeds tevoren vastgesteld. Algemeen is men van gevoelen, dat de conferentie hopeloos is vastgelopen. De Fransen en Britten zijn echter bereid ondanks alles de conferentie voort te zetten, omdat men het effect op de Europese volksmening niet wil risqueren. De grote vraag is wat zal Molotov doen. Ook hij wil de conferentie doorzetten, maar welke tegemoetkomingen zal hij daarvoor willen doen. De grove wijze waarop hij tot dusver gehandeld heeft, maakt een voortgang practisch onmogelijk. Mocht de conferentie mislukken, wat bijna niet te vermijden is, dan zal het wel een economische oorlog worden in Europa tussen de Verenigde Staten van Amerika en Rusland.

In Italië is eindelijk de verbreding van het kabinet tot stand gekomen. De twee gematigde linkse partijen hebben zich bij DeGasperi aangesloten en kregen ieder een vice-minister-president met een paar ministeries. De regering kan nu op een definitieve meerderheid rekenen. De Italiaanse communisten maken veel misbaar over een verklaring van president Truman, die deze aflegde bij het verlaten der laatste Noordamerikaanse troepen uit Italië. Truman zeide o.a., dat de handhaving van de vrijheid en de rust het Noordamerikaanse volk ten zeerste ter harte gaat. De communisten vinden dit een bedreiging.

In Rusland werden de reeds lang in omloop zijnde geruchten over een geldzuivering werkelijkheid. Iemand, die 10 roebels oud geld heeft, krijgt er een roebel voor terug. Waarachtig niet te veel. Gelden op spaarbanken tot een bedrage van 3000 roebels worden voor het volle bedrag om geruild, maar daarboven gaat alles tien tegen één. De staatsleningen zullen omgeruild worden van één tegen drie. Vadertje Staat komt zo wel aan zijn trekken en de burgers moeten het gelag betalen. Het decreet doet zijn uiterste best om het Russische proletariaat aan het verstand te brengen, dat de maatregel nodig en zo licht mogelijk is gemaakt voor de arbeiders. De kapitalistische landen hebben ook geldzuiveringen gehouden, maar daar moesten de arbeiders het zwaarste gelag betalen. Dit is natuurlijk in Rusland anders. Daar moeten de kapitalisten het zwaarste gelag betalen. Maar wij dachten altijd, dat er geen kapitalisten in de communistische heilstaat waren.

Waar is wat het decreet zegt, dat overal geldzuiveringen gehouden zijn en overal werden de burgers de dupe. Slechts de handigen wisten hun centjes te redden. Maar de spaarzamen en de kleine bezitters leden het meest. Voor het moreel van een volk is dat alles niet goed. Men brengt aldus wel de centen in orde, maar vernield het dubbele aan volksdeugden.

Joden in de Sovjet-Unie

Rusland en het Palestina-vraagstuk

Moskou's strijd tegen het Zionisme

Het feit, dat de Sovjet-regering zich onverwacht voor het meerderheidsvoorstel van de Palestina-Commissie heeft uitgesproken, dus voor de verdeling van Palestina en daarmede in dit opzicht aan de zijde der Verenigde Staten is gekomen, heeft veel opzien gebaard. Naar vele oorzaken voor dit besluit zoekend, heeft men verder gezocht dan nodig is.

Het Palestina-probleem heeft voor de Sovjets twee aspecten. Een binnenlands — daar Sovjet-Rusland onder zijn bevolking zes millioen Joden telt. En natuurlijk een internationaal-politiek aspect.

Daarbij is het Russische standpunt terzake zo weinig bekend, dat het nuttig is, er dieper op in te gaan. Het Joodse probleem is mede zo gecompliceerd, omdat het geen nationaliteits-, zelfs geen ras-, maar een religieus probleem is. Men kan van de Zionisten geen klare omschrijving van het Joodse nationaliteit krijgen; men kon zelfs in de Neurenberger wetten geen omschrijving van het Joodse ras vinden.

Lenin zag in de Joden geen volk. Maar ook niet alleen een godsdienstige gemeenschap. Lenin definieerde het Jodendom als een kaste, die door een bijzondere historische en sociale ontwikkeling, bevorderd door de religie, ontstond.

Vlak na de revolutie waren de Russische Joden geen probleem. Zij hadden geen nationale eisen; zij verlangden slechts een gelijkwaardig burgerschap. De revolutie gaf het hun. In zeker opzicht waren de Joden geprivilegieerd. Niet zij alleen: ook alle anderen, die door het tsarisme onderdrukt waren. Joden en Armeniërs, Georgiërs en Mohammedanen, Russische en Oekraïnse sectariërs. Dat betekende niet al te veel. Want in het begin richtte de bolsjewistische politiek zich scherp op de klassen. Onderdrukt werden het grootgrondbezit en de bourgeoisie van alle volken en religies. De bovenlaag van het Joodse proletariaat en het halfproletariaat, zomede de intellectuelen, kregen juist daardoor zekere privileges, vooral daar uit hun kring nooit tsaristische ambtenaren, nooit officieren stamden. In die jaren trok het Sovjet-apparaat een niet onbelangrijk aantal Joodse functionarissen aan, hetgeen de anti-bolsjewistische en de anti-semietische propaganda tot voorwendsel diende, het bolsjewisme tot een Joodse samenzwering te verklaren, aldus N. Bassechis in „Elseviers Weekblad".

Vele soorten Joden.

Later, bij de opbouw van de Sovjet-staat, moest men op het probleem terugkomen. Toen ontdekte men vele soorten Joden. Daar zijn de geheel geassimileerde Joden, die Russisch spreken en zich geheel met de Russen vereenzelvigden. Daar zij de grote groepen, die men in Europa „Oost-Joden" noemt, maar die in Rusland ambtelijk „West-Joden" heten. Daaronder de Joden die Jiddisch spreken, met een eigen nationale cultuur, die eens de getto's bevolkten van Polen, dat eens ook de Oekraïne en Wit-Rusland omvatte. Een andere grote groep, die met de eerste niets uitstaande heeft, zijn de Boecharische Joden in Centraal-Azië, wier moedertaal het Tadsjikisch is, een Indo-Germaanse, aan het Perzisch verwante taal, en die een Oosterse cultuur hebben. Dan zijn er de splintergroepen, zoals die met een Joods-Tartaarse moedertaal in de Krim; de stam der Jerkjoden in de Kaukasus, die ook een Indo-Germaanse dialect spreken: de Karaimen; en de sterk geassimileerde Georgische Joden. Die splintergroepen vormen puur-locale problemen.

Het Zionisme bestreden

Terwijl van het begin af welgestelde Joden, zomede een deel der intelligentsia, vijandig tegenover het bolsjewisme stonden, kon men zeggen, dat de Joodse massa zich snel met het nieuwe regime verzoende. Niet dat deze massa bolsjewistisch was. Daartoe had haar geestelijkheid te veel invloed; ook was het Joodse proletariaat in de Oekraïne en in West-Rusland geen industrie-, maar een ambachts-proletariaat.

Toch kwamen al na enige jaren ook in de Joodse massa oppositiegroepen op de voorgrond.

De Sovjet-regering erkende de Jiddische taal. In de Oekraïne waren gemeenten met Jiddische moedertaal. In Wit-Rusland was het Jiddisch de derde staatstaal. Er waren scholen en universiteiten en vele theaters met deze taal. Haar literatuur werd bevorderd. Precies als bij alle andere nationaliteiten in de Sovjet-Unie.

Maar tegelijk verklaarde de Sovjet-regering zich tot overtuigd vijand van het Zionisme. Voor het bolsjewisme was het Zionisme een der vele verschijningsvormen van het fascisme. Moskou zag de oplossing in de strijd tegen het antisemietisme, maar niet, zoals men het uitdrukte, in creatie van een nieuwe nationaliteit, een retorten-nationaliteit, die eerst een nieuwe moedertaal moest leren en daarin een nationale cultuur wilde scheppen.

Dus werd het Zionisme scherp bestreden. Het onderwijs in het Hebreeuws werd verboden. Zionisten kwamen in gevangenissen; velen werden geëxecuteerd. Het antwoord bleef niet uit: Zionisten schiepen illegale jeugd- en padvindersgroepen. Er kwam een aanslag tegen Boekharin. Na 1928 werd het probleem nog meer gecompliceerd. Tot dat jaar golden ambachtslieden en zeer kleine handelaars niet als bourgeoisie. Maar van 1928 tot 1932 werd juist tegen hen de strijd gevoerd. Ontelbare Joodse ambachtslieden en microscopische handelslieden raakten tussen de raderen der vernielingsmachine.

Daarbij kwam nog de strijd tegen de religie. Synagoges werden in massa gesloten. Rabbijnen werden verdreven. Talloze Joden gingen naar concentratiekampen. De godsdienstige Joden hadden het nog moeilijker dan de godsdienstige Christenen: voor de Joden was heimelijke opneming der kinderen in de Joodse godsdienstgemeenschap niet mogelijk.

Typerend voor die tijd was een incident met Trotzky. Toen Leo Trotzky, zelf Jood, een delegatie van rabbijnen ontving,

die hem zegde welk ongeluk over het Jodendom gebracht werd, ging Trotzky rechtop staan. In die geest als de delegatie meende ,zeide Trotzky, was hij geen Jood. Hij was een internationale revolutionnair, wie het gehele probleem onverschillig was, daar hem alleen de klassenstrijd interesseerde. Hij besloot de audiëntie met de opmerking, dat zo hij meer macht had, hij zijn bezoekers als vormend een reactionnaire bende, tegen de muur zou laten zetten.

Heel anders sprak later bondspresident Kalinin, van huis uit een Russische boer, die tijdens de scherpste godsdienstvervolgingen ook zo'n delegatie ontving. Toen ging het gerucht, dat de grote synagoge te Moskou gesloten zou worden. Tot het gezelschap oude, gelovige Joden sprak Kalinin: „Zo lang in Moskou ook maar één Christelijke kerk open blijft, zal ook de synagoge niet gesloten worden."

Hitler-propaganda........

In de tien jaar van 1928 tot 1938 werd het Joodse vraagstuk voor de Sovjets een ernstig probleem. Om het Zionisme te bestrijden en tegelijk de Joden van de Westgrens te verwijderen, werd in het Verre Oosten tussen de rivieren Biroo en Bidsjan een vestigingsgebied geschapen, dat een Joods-autonome republiek zou worden. Maar al spoedig moest de gehele regering mitsgaders de president dezer republiek gearresteerd worden.

Het kwam zo ver, dat na 1933 wonderlijkerwijze zelfs Hitlers propaganda onder de Joden van West-Rusland en de Oekraïne ingang vond. Door de sluiting der synagogen was men zeer gebelgd op Moskou; door de gesloten grenzen hechtte men aan de verhalen van Jodenvervolging in Duitsland weinig geloof. Zelfs smokkelden Duitse agenten illegaal Jiddische literatuur in het land, waarin stond, dat Hitler geen anti-semiet was. Hij wilde alleen, dat Joden Joden bleven. Joden, zo stond in die geschriften, konden in Duitsland geen militair zijn. Orthodoxe Joden in West-Rusland vonden dat best. Het verbod van Joods bezoek aan niet-Joodse scholen en het verbod van gemengde huwelijken vonden die orthodox-Joodse kringen evenmin verwerpelijk. Indruk maakte het feit, dat Joden in Duitsland handel mochten drijven......

Nieuwe vormen.

Tot de oorlog uitbrak stond Moskou dus zeer vijandig tegenover het Zionisme. Het was een vorm van fascisme. Als bewijs gold, dat Jabotinsky een vriend van Mussolini was en dat in Italië Joodse militaire scholen waren opgericht. Moskou stond geheel aan de zijde der Arabieren. Die moesten, naar bolsjewistische opvatting, uit hun voor-kapitalistische toestand eerst nog een periode van nationale revolutie doormaken. De Zionisten waren een puur-Europese voorhoede van het Europese en met name van het Britse imperialisme.

Tijdens en na de oorlog moesten ook deze opvattingen gewijzigd worden. De Joodse Sovjetburgers verkozen het regime met al zijn nadelen verre boven de Hitler-gruwelen; de Zionisten waren geëlimineerd. Tegen hen bleef Moskou nog onverbiddelijk. In Lemberg en Cernowitz werden, direct nadat zij veroverd waren, duizenden Zionisten gearresteerd.

In Rusland zelf heeft het probleem niet langer zo scherpe vormen. Maar in de vroeger door Duitsers bezette landen, zoals in Polen en Roemenië, heeft de Duitse bezetting diepe sporen van antisemietisme achtergelaten. Ook in de gebieden, die thans door de Russen zijn bezet. De Russen nu willen de Joden in die gebieden, die zelf trouwens evenmin onder het Russische regime willen blijven, liever niet houden. Zij zouden met hen opnieuw het hele proces van bekering ener massa kleine burgers tot proletariërs moeten doormaken.

Dus voelt men ook in Moskou wel voor het verhuizen dier Joden naar enig ver land. De Russen stellen zich consequent op de realiteit in. Zij weten: er zijn in Palestina vele goedgewapende Joden; zij weten ook, dat zich in Oost-Europa een Joodse massa in beweging bevindt. Zo realistisch is ook de Russische UNO-woordvoerder. Van Russisch standpunt zou een Palestijnse bondsstaat het beste zijn. Maar men erkent, dat de kloof tussen Arabieren en Joden onoverbrugbaar schijnt. Communisten zijn er onder beide volken weinig.

Zo kon men toestemmen in een verdeling van Palestina en daarbij conflicten op eigen grondgebied vermijden. Ook kwam het te pas eens te tonen, dat Rusland niet altijd „neen" zegt.

Practijk en principe.

Natuurlijk is daarmede het laatste woord niet gesproken. Ten onrechte zou men menen, dat Moskou vóór de Joden en tegen de Arabieren heeft gesproken. Voor Moskou blijft gelden, dat de oplossing van het Joodse vraagstuk in de volledige vernietiging van het antisemitisme ligt.

Vreemd als het schijnen moge, voert de Sovjet-regering tegen delen van het Jodendom een voortdurende strijd. Op haar gebied wordt het getal Joden steeds kleiner. In grote delen van Rusland zijn gemengde huwelijken normaal en huwelijken tussen Joden uitzondering.

Niet in Wit-Rusland of in de Oekraïne, waar niet de religie, maar de Jiddische moedertaal het bindmiddel vormt. Maar in Moskou, met een paar honderdduizend Joden, zijn de Joodse scholen door gebrek aan leerlingen bijna alle gesloten. De Russische methode om tegelijk met het anti-semitisme ook alle religies te bestrijden, zou natuurlijk ook tot de ondergang van het Jodendom voeren.

Anderzijds zal men te Moskou reeds om ideologische redenen de nationale beweging der Arabieren welwillend beschouwen...... Als men thans door de realiteit schijnbaar tegen hen optreedt, zo zal het Kremlin wel een gelegenheid vinden, de Arabieren eens zijn welgezindheid te tonen. De Sovjet-politiek is een gestadig, vliedende stroom. Zij wordt altijd weer door haar grondbeginselen gevoed.

Seriewedstrijden C. V. B.

Vitesse — Sithoc 4—3.

Zaterdagmiddag speelde Vitesse tegen Sithoc.

Sithoc trapt tegen de wind af en is direct in de aanval, doch de keeper van Vitesse is op zijn post en weet het gevaar te bezweren.

Na vijf minuten krijgt de rechtsbuiten van Vitesse Mathilde de bal toegespeeld en geeft een goede voorzet, die in de richting van het doel gekopt wordt. De bal gaat via een achterspeler in het doel en Vitesse heeft de leiding.

Na de aftrap komt Vitesse weer terug en weet het tot een corner te brengen, welke niets oplevert.

Dan ontstaat er een schermutseling voor het doel van Sithoc waarbij een tweede doelpunt ontstaat.

Niettegenstaande deze tegenslag blijft Sithoc goed doorspelen, doch de voorhoede is niet in vorm, zodat de achterhoede van Vitesse het niet moeilijk heeft en haar voorhoede telkens aan het werk kan zetten.

Geruime tijd gaat het spel nu op en neer totdat de linksbuiten er met de bal van door gaat en een mooie voorzet voor doel plaatst, helaas staat geen enkele roodhemd klaar om de bal in het net te plaatsen.

Weer komt Sithoc terug, maar Victor weet het harde schot schitterend te stoppen.

Na de rust begint Vitesse direct met een paar flinke aanvallen, die op niets uitlopen. Dan krijgt de linksbuiten van Vitesse Lopez de bal toegespeeld, dribbelt even en met een hard laag schot laat hij Torres de bal uit de touwen halen. 3—0.

Het dreigt een grote nederlaag te worden voor Sithoc, maar de roodhemden bleven stug en zetten een offensief in. Als een achterspeler van Vitesse de bal met de arm speelt krijgt Sithoc een vrije schop te nemen die hard tegen de lat geschoten wordt. Conquet, die is toegelopen, vangt de terugspringende bal op en met een geweldig hard schot redt hij de eer.

Aangemoedigd door dit succes komt Sithoc er beter in en zetten ze hun offensief voort. Plotseling een uitval van Vitesse, de rechtsbinnen krijgt de bal te pakken, gaat er mee van door, lost een schot dat onder tegen de lat komt. De bal springt omlaag en weer het veld in. De scheidsrechter fluit voor doelpunt. Enkele Sithocmannen kunnen zich niet direct bij deze beslissing neerleggen, maar het geval schijnt voor de scheidsrechter helemaal niet twijfelachtig te zijn want onverbiddelijk wijst hij naar het midden 4—1.

Voor Sithoc is het een tegenslag maar geen ontmoediging. Want als ze hebben afgetrapt gaat het vliegensvlug op het doel af en als Victor bij slecht wegwerken zijn doel heeft verlaten krijgt Corasol de bal toegespeeld die de knikker rap in de open goal plaatst. 4—2.

Sithoc doet er nog een schepje op en blijft aanvallen.

Sithoc blijft zwoegen, zonder tot een goed resultaat te komen. Intussen wacht Conquet zijn kans af. Deze komt, als hij een bal dicht bij het doel te pakken krijgt en direct een geweldig harde kogel afvuurt. Nu mag Victor voor de derde maal vissen. 4—3.

Dat wordt Vitesse toch een beetje te bar. Eerst een 3—0 voorsprong en nu gaat het er naar uitzien dat het een gelijkspel zal worden. Ze pakken nog eens flink aan, de bal gaat naar links waar Lopez er mee van door gaat. Hij wringt zich door de verdediging en geeft een schot, dat voor langs het doel gaat. Mathilde heeft ook geen succes als Torres vallend zijn kogel weet te keren.

De kans van de dag wordt door Mathilde niet benut, als hij voor open doel staande de bal met een tikje over het lege doel plaatst.

Hiernaar blies de scheidsrechter voor het laatst.

Zondagmorgen 10 uur kwamen Jong Holland en C.S.C. in het veld om elkaar te bekampen. Beide partijen mogen goed tegen elkaar op, waarbij Jong Holland tweemaal het net wist te vinden. De keeper van Jong Holland mocht ook eenmaal de bal uit zijn doel halen. Met deze stand van 2—1 gingen beide partijen naar de kleedkamer.

SPORT

K.N.V.B.
VOETBALCOMPETITIE.

District I: 't Gooi — Neptunus 1—2, Haarlem — R.F.C. 7—1, Volewijckers — Hermes DVS 2—0, Xerxes — V.S.V. 6—1, Zeeburgia — H.B.S. 4—1.

District II: Excelsior — D.F.C. 0—2, A.D.O. — D.O.S. 0—2, Stormvogels — Feyenoord 0—2, Blauw Wit — D.W.S. 1—2, Sparta — E.D.O. 1—1.

District III: Go Ahead — Heracles 0—0, Be Quick — Vitesse 2—0, N.E.C. — A.S.O.V.V. 0—2, Enschede — Quick 0—0, Zwolse Boys — Wageningen 1—1.

District IV: Baronie — Eindhoven 1—1, Helmond — Sittardse Boys 1—1, T.S.C. — Willem II 3—4, de Spechten — Longa 2—1, Juliana — B.V.V. 1—4.

District V: Heerenveen — Emmen 3—2, Velocitas — Achilles 3—1, Frisia — Be Quick 0—4, S.V.A.V. — Leeuwarden 4—2.

District VI: P.S.V. — Brabantia 2—0, Emma — N.A.C. 2—1, Vlissingen — Limburgia 0—3, N.O.A.D. — M.V.V. 0—3.

VOETBALTOURNOOI OM DE WERELDBEKER.

In 1950 in Brazilië.

De organisatiecommissie van het tournooi om de wereldbeker (de coupe Jules Rimet- heeft vergaderd te Parijs. Behalve de voorzitter, de heer K. J. J. Lotsy, waren aanwezig de heren Ive Schricker (Zwitserland) Sotero-Cosme (Brazilië) en H. Delaunay (Frankrijk), leden der commissie en Rivadavia, president van de Braziliaanse sportfederatie.

De leden der commissie werden het erover eens het tournooi om de wereldbeker te verschuiven naar 1950 met dien verstande, dat de landelijke bonden een maand tijd krijgen om hun mening kenbaar te maken. Het congres van de FIFA, dat in Juli 1948 in Londen bijeen komt, zal dit voorstel moeten goedkeuren. Het tournooi zal in Brazilië plaats hebben.

Er was nog een tegenvoorstel van de Braziliaanse sportfederatie om de semi-finales en de finale van de competitie te vervangen door een poule van vier ploegen met puntenklassering. De commissie heeft aan het uitvoerend comité van de FIFA in overweging gegeven het Braziliaanse voorstel op de agenda te plaatsen van zijn aanstaand congres en de landelijke bonden op de hoogte te houden. Tenslotte werd medegedeeld, dat, door de zorgen van de Braziliaanse sportfederatie, het vervoer van de ploegen, die aan de eindcompetitie deelnemen, per vliegtuig zal geschieden.

Tweede promotie-degradatiewedstrijd

VEENDAM — ASIENTO 1—5.

Zondagmiddag was er grote belangstelling voor bovengenoemde ontmoeting. Het zou er immers om gaan of Veendam zich zou handhaven, waarbij een gelijk spel voldoende was terwijl Asiento zijn kans om in de A-Klasse te komen moest benutten door te winnen. En daarin zijn de rood witten schitterend geslaagd. Ze hebben het publiek een spelletje voetbal laten zien om van te genieten. Toen de rust aanbrak, hadden de oliemannen 5 olieballen bij elkaar getrapt. En dat het publiek dankbaar was voor hun schitterend spel en doelpunten, bewijst wel het gejuich, dat tot ver in Otrabanda doordrong. Veendam wist eenmaal de Asiento-doelman te verschalken.

Na de rust deed Asiento het kalmpjes aan ofschoon hun spel goed genoeg bleef voor het publiek als kijkspel. Voor Veendam bleef het een hopeloos geval om de goed sluitende achterhoede van de rood witten te passeren. Het einde kwam dan ook met ongewijzigde stand 5—1.

Nu zal een derde wedstrijd de beslissing moeten brengen. Beide partijen zullen ongetwijfeld alles op alles zetten om hun doel te bereiken. En na hetgeen we Zondag gezien hebben zijn we tot de overtuiging gekomen dat Asiento het beste spel heeft en dus ook de beste papieren. En aan belangstelling zal het zeker niet ontbreken want ieder een zal de Asientoploeg op volle kracht nog wel eens bezig willen zien.

CURAÇAO

JONGEN VERDRONKEN.

Op Piscaderabaai is Zondag l. een jongen van 21 jaar in de golven omgekomen. Een broer van het slachtoffer verkeerde in een benarde toestand, toen hij ter hulp naar hem toe zwom. Het gelukte hem zijn broer te redden, doch moest hiervoor met zijn eigen leven betalen.

SUBSIDIE VOOR BIJZONDER ONDERWIJS.

In de Memorie van Toelichting van de 'Landsverordening tot wijziging en aanvulling van de Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935' lezen wij het volgende:

Ten gevolge van het stijgen van lonen en prijzen zijn de bedragen, welke beschikbaar worden gesteld aan de besturen van de bijzondere lagere scholen voor het onderhouden van de schoolmeubelen, de schoolgebouwen, de terreinen voor lichamelijke oefening en de speelterreinen niet meer toereikend om voor deugdelijk onderhoud en schoonhouden te zorgen.

Voor de scholen te Willemstad, Emmastad en Groot Kwartier op Curaçao en te Oranjestad en St. Nicolaas op Aruba wordt momenteel ten hoogste ƒ 150.— per lokaal per jaar vergoed en voor de andere scholen ten hoogste ƒ 90.— per lokaal per jaar.

Aangezien het financieel belang van het Gouvernement met een behoorlijk onderhoud der scholen is gediend, stelt de Gouverneur voor, de evengenoemde bedragen met 20% te verhogen.

Nu het weer mogelijk is, de scholen te voorzien van nieuwe leer- en hulpmiddelen en schoolbehoeften, zijn de bedragen, welke hiervoor aan de schoolbesturen worden uitgekeerd, ten ene male ontoereikend gebleken.

Ten einde aan dit bezwaar tegemoet te komen, stelt de Gouverneur voor, de vergoeding voor de leerjaren een tot en met zes te bepalen op ten hoogste ƒ 4.— per leerling per jaar en voor de hogere leerjaren op ten hoogste ƒ 6.— per leerling per jaar en de vergoeding voor de benodigdheden „handenarbeid" en „handwerken voor meisjes" op ƒ 0.50 per leerling te stellen.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Devil to pay" 7 en 9 uur.

ROXY: „El cocinero de mi mujer" 7 uur.
„Bowery to Broadway" 9 uur.

CINELANDIA: „Moss Rose" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 21 December as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord Groot Kwartier, tel. 5172.

APOTHEKEN: De avonddensten tot en met 19 December as. worden waargenomen door: Botica Excelsior (Punda), Herenstraat 4, telefoon 2004 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat no. 159, ,telefoon 1636.

CUROM:

Maandag 15 Dec.: 18.30 Kinderuitzending (P.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Disco-nieuws; 20 Nieuws; 20.15 Comed music; 20.30 Sportweek; 20.35 Aethercabaret; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Melodie en Rythme; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Dinsdag 16 Dec.: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met het Minneapolis Symph Orkest.

Brandende schepen voor Curacao

Vele gewonden en doden te betreuren.

Hedenmorgen vier uur zijn ter hoogte van de Caracas-baai de Argentijnse tanker „Los Posos" en de Venezolaanse tanker „Tucu Pita", geladen met olie, op volle zee in aanvaring gekomen. De gevolgen waren ontzettend, een hel rode steekvlam schoot omhoog en zette de Venezolaan in lichter laaie. De Argentijn werd eveneens door het vuur aangetast. Er vallen 3 doden en vele vermisten te betreuren.

Waarschijnlijk is het slechte zicht op zee — veroorzaakt door een zware regenval — oorzaak geweest, dat beide schepen met elkaar in botsing kwamen. De gevolgen waren ontzettend, een zware ontploffing volgde en een helle rode vuurtong schoot de avondlijke duisternis in. De omgeving werd in een fantastisch rode gloed gezet, terwijl het hulpgeroep van de bemanning over het water verklonk. Door de aanvaring kreeg de „Tucu Pita" een groot gat in stuurboordzijde, terwijl ook de „Los Posos" ernstige averij had opgelopen. Aangewakkerd door de wind sloeg de brand van de Venezolaanse tanker over op de „Los Posos", die vergeefs getracht had zich van de Venezolaanse tanker los te maken. Doffe ontploffingen, zware rookwolken en een rossige gloed van de brandende schepen, wekten remimiscensies op aan een felle zeeslag. Mensen in radeloze angst en door een wilde paniek aangegrepen, trachtten zich in veiligheid te stellen door in het water te springen, zeewater, dat overgoten was met kokende en brandende olie.

Inmiddels werden er vanuit de Caracasbaai reddingspogingen ondernomen. De sleepboten van de Isla, met blusmaterialen aan boord bonden een wanhopige strijd aan tegen de snel om zich heen vretende vuurgloed. Ook de marinebasis Parera en de Havendienst waren gealarmeerd en begonnen met de eerste reddingspogingen.

Al het beschikbare materiaal werd in de strijd geworpen, de loods van de C.P.I.M. en de Caracasbaai waren spoedig ter plaatse en visten slachtoffers uit het water op. De Havendienst I — die anders zo genoegelijk de verbinding tussen Otrabanda en Punda onderhield, stampte op de golven en schoot naar de plaats des onheils. Een C.S.M.-dekker, die toevallig in de buurt was, wijzigde koers en verleende assistentie om aldus erger te voorkomen.

Luitenant Miedema was met een sportvliegtuig opgestegen om de zeeoppervlakte af te speuren naar drenkelingen.

Tot op het tijdstip, waarop dit blad ter perse ging, zijn er drie lijken geborgen, waaronder twee vrouwen. Voorts zijn er tal van vermisten te betreuren, terwijl ook twee kinderen vermist worden. De gewonden, die gered konden worden, zijn met zware brandwonden naar het ziekenhuis vervoerd.

De Venezolaanse tanker moet als verloren worden beschouwd.

FILMVOORSTELLING.

Op Woensdag zal in de patio van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling een voorstelling van **documentaire** en **culturele** films gegeven worden. Aanvang 8 uur.

Het programma vermeldt:

„Pipeline", hoe in Noord-Amerika binnen enkele maanden een oliepijpleiding van ruim 2000 km. lengte tot stand kwam van Texas naar New Jersey, dwars door gebergten, rivieren en moerassen.

„Ruwe planken", een Nederlandse Onderwijsfilm, die laat zien, hoe in een eenvoudig bedrijf bomen verwerkt worden tot planken.

„Not with books alone", deze **kleurenfilm** brengt in beeld de grote betekenis voor het publiek van een goede openbare boekerij en leeszaal.

„Sweden in America", velen wensen Ingrid Bergman, de bekende filmster en toneelspeelster, nog eens te zien en te horen, deze maal in de originele Engelse tekst.

„Hawaii", een bezoek aan dit interessante Pacific-eiland met hoofdplaats Honolulu, vulkanen en hula hula-dans.

Tot slot „Toscanini", op veelvuldig verzoek herhaling van deze muziekfilm, nu op de nieuwe Bell en Howell geluidsprojector.

VOORDRACHT VOOR DE RONDETAFEL-, CONFERENTIE.

De Staten van Curaçao zijn tot overeenstemming gekomen omtrent de heren, die naar den Haag afgezonden zullen worden. De voordracht aan de Kroon is als volgt:

W. R. Plantz, Bovenwinden; L. D. Gerharts, Bonaire; C. A. Eman, Aruba; J. E. Irausquin, Aruba; E. Jonckheer, Curaçao; Mr. Dr. Da Costa Gomez, Curaçao.

Met uitzondering van de heer Irausquin, die de heer K. Kwartsz vervangt, waarom begrijpen wij niet, zijn dit dezelfde heren, die verleden jaar de autonomie-commissie uitmaakten.

Dit zestal is uitgebreid met: Alex Curiel Curaçao; Mr. S. W. van der Meer Curaçao.

Als wij het goed begrijpen is de motivering, dat de heer Curiel de Joodse bevolkingsgroep vertegenwoordigt en Mr. Van der Meer de Nederlandse. Indien het zo is, vinden wij deze verdacht. Betwijfeld mag worden of deze bevolkingsgroepen geconsulteerd zijn. Ware dit geschied, dan zou Mr. Van der Meer zeker niet het vertrouwen van de Nederlandse groep verworven hebben.

Het niet opmaken van dubbeltallen getuigt al even weinig van fatsoen en gevoel van proportie als Suriname getoond heeft. Ook zijn de heren niet representatief van het standpunt van partij-representatie bezien.

Wij zijn teleurgesteld, de naam van Dr. de la Try Ellis er niet onder te vinden.

(„Het Weekblad Curaçao")

DE MEMORIE VAN ANTWOORD OVER DE WEST.

In antwoord op het Voorlopig Verslag der Tweede Kamer inzake het Departement van Overzeese Gebiedsdelen betoogt de Minister.

Suriname en de Nederlandse Antillen.

De commissie van Voorbereiding heeft terzake naar voren gebrachte wensen en verlangens een conceptschema ontworpen, dat aan bij de voor-conferentie benoemde leden kan worden overgelegd. Hierin zijn weergegeven alle mogelijkheden van samengaan zoals deze in de loop der laatste jaren zijn bepleit. Daarnaast bestaat alle gelegenheid om vooraf te bespreken die vormen van samengaan, welke niet zijn opgenomen in het schema. Oriënterende overzichten zijn samengesteld betreffende onderwerpen, samenhangend met op de Conferentie te behandelen materie. Thans mag verwacht worden, dat de Conferentie begin 1948 bijeenkomt.

Caraibische aangelegenheden.

Op 30 October 1946 is te Washington een overeenkomst gesloten tussen Nederland, Frankrijk, Verenigde Staten en Engeland, waarbij tot oprichting van de Caraibische Commissie werd besloten. Het ontwerp van Wet strekkende tot goedkeuring van de overeenkomst zal zeer binnenkort aangeboden worden aan de Kamer. In de hierbij behorende Memorie van Toelichting zijn uiteengezet de samenstelling en taak van deze commissie. Bedoeling is de Staten Generaal op de hoogte te houden van de verrichtingen dezer Commissie door toezending van de jaarverslagen en maandelijks bulletin, sedert September jl. verschijnend. Het verslag 1946 kan spoedig tegemoet worden gezien terwijl van het reeds ontvangen nummer van het bulletin enige exemplaren aan de Kamer zijn aangeboden.

Thans zal de negende Pan-Amerikaanse Conferentie bijeenkomen op zeventien Januari as. te Bogotá, deze zal als zesde agendapunt behandelen het voorstel, ingediend door Guatemala, waarin verklaard wordt, dat het een gerechtvaardigd verlangen is van de Republikeinen van Amerika, dat een einde gemaakt wordt aan het Koloniaal systeem, voorzover dit op het continent nog bestaat. Duidelijk is dat hieronder **niet** vallen Suriname en de Nederlandse Antillen, die reeds sedert de Grondwetsherziening 1922 geen Koloniën zijn, doch delen van het Koninkrijk en wier gewijzigde Staatsregelingen dezer dagen in ontwerp aan de Kamer aangeboden zijn in afwachting van de plaatsvindende Grondwetsherziening.

Bestuursvoorziening.

Geen „normale ambtstermijn" van bijv. vijf jaar geldt ten aanzien van de Gouverneurs van Suriname en Curaçao. Verscheidene Gouverneurs hebben hun ambt ook langer vervuld.

Vertegenwoordiger.

Bezwaarlijk moet worden geacht deze functionaris als zodanig te betrekken in de werkzaamheden van het Ministerie, daar hij immer geen deel uitmaakt van het Nederlandse ambtelijke apparaat. Het karakter van dit instituut — thans berustend op een beschikking van de Gouverneur van Curaçao — is van adviserende aard. De Minister zal al naar de behoefte zich voordoet, alles doen om deze functionaris zoveel mogelijk in alle zaken van gewicht, die zijn Staatsdeel raken, te kennen.

ARUBA

INDONESISCHE DELEGATIE OP ARUBA.

Op 17 December zal de Nederlands-Indische delegatie op de U.N.E.S.C.O.-Conferentie te Mexico, op Aruba arriveren. Deze delegatie bestaat uit de volgende onderwijs-autoriteiten.

Dr. E. A. Kreiken, President Curator van de Universiteit van Batavia, tevens Hoofd der afdeling Algemene Zaken en Hoger Onderwijs van het Departement van Onderwijs en Eredienst, voorzitter.

P. Koeze. Algemeen Inspecteur van het Inlands Onderwijs, thans tijdens verlof in Nederland adviseur van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen.

Abdoel Malik, Inspecteur van het Onderwijs, tevens Hoofd van de Onderwijsdienst op Zuid-Sumatra te Palembang.

L. P. Rumokoi, Directeur der Normaalschool voor opleiding van onderwijzers in Oost Indonesië te Tomohon Minahassa, Celebes.

Deze delegatie wil gaarne contact zoeken met de Arubaanse Onderwijzers (essen) en verder allen, die belang stellen in het onderwijs.

Daartoe zal in een **openbare vergadering** in het gymnastieklokaal van de **Julianaschool** te Oranjestad op Woensdag 17 December e.k. des namiddags om half vijf **Dr. E. A. Kreiken** spreken over: **„Het nieuwe onderwijs in Nederlands Indië."**

Er zal ruime gelegenheid tot gedachtenwisseling bestaan, ook met de andere leden der delegatie.

ONS KONINKRIJK

— Het publicatie verbod van de Republikeinse is na 2½ maand ingetrokken.

— De West-Java conferentie begint 16 Dec.

— De staking in Rome wordt voortgezet.

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conversielening 98½, Koninklijke 294⅝, Unilever 284½, Philips 366½, AKU 170½, Ned. Scheepv. Unie 194½, HVA 241½, Delimy 161½, A'damrubber 147¼.

Er was geen vlotte handel, kleine omzetten. Wel was er een drukke handel van claims en aandelen. Zij stoken op ƒ 899.50. De claims van de Dordsche noteerden 6 gulden lager, de aandelen noteerden 4½ punt minder.

PRINS BERNHARD LIFTTE EEN VAANDRIG.

De volgende historische gebeurtenis deed zich kortgeleden voor, toen de vaandrig S. van 2 R.I. te Nijmegen, die een week verlof in Engeland had doorgebracht, in de penarie zat... Volgens afspraak zou hij met een vliegtuig van de Ned. Luchtstrijdkrachten van Londen naar Nederland terugkeren. Maar eilaas, hij had buiten de Londense mist gerekend! De piloot besloot de tocht uit te stellen tot de volgende dag, doch toen was de mist nog dikker en onze vaandrig zag de boze blikken van zijn compagnie-commandant al voor zich...

Toen S. echter hoorde dat Prins Bernhard in Engeland was en nog diezelfde dag naar Nederland zou vliegen, trok hij de stoute schoenen aan en telefoneerde de Prins. En... het kwam in orde: hij werd zelfs per auto uit zijn hotel gehaald!

Het toestel van de Prins — dat is uitgerust met radar — landde veilig op Valkenburg, waar Z.K.H. uitstapte. Op de dankbetuigingen van de vaandrig antwoordde hij: „Niets te danken hoor, als militairen moeten we elkaar toch helpen? Het vliegtuig gaat door naar Soesterberg, dus als je verder mee wilt vliegen...?"

Soesterberg ligt dichter bij Nijmegen dan Valkenburg, dus S. accepteerde dit gulle aanbod met beide handen. En stelt U zijn verbazing voor, toen hij op het vliegveld aldaar een auto aantrof, die door de Prins telefonisch was besteld en die vaandrig S. op de snelste wijze naar zijn plaats van bestemming bracht. Als hij over twee weken naar Indië vertrekt, zal hij ongetwijfeld een zeer aangename herinnering bewaren aan zijn opperste militaire chef, die op het juiste moment als een goede genius uit de mist opdook...

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, Julianadorp 1 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: P. Zuiderent, tel. 528.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458/551; 23 — 8.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: „Hit Parade of 1947". Toegang boven 16 jaar.

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze innig geliefde echtgenoote, moeder en zuster

Christina Amanda Aarsen-Schoop

in de ouderdom van 56 jaar.

De teraardebestelling zal plaats hebben om 4.30 u. n.m.

George Aarsen en familie
Johan J. Evertsz en familie
Ceasar Schoop en familie
Weduwe Smits - Aarsen
Carlos Maduro

Sterfhuis Penstraat 93 — Cur. 15 Dec. 1947

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curacao,

brengt hiermede ter algemene kennis, dat bij de eerstkomende jaarwisseling op 31 December 1947 en 1 Januari 1948 door hem ontheffing zal worden verleend van het verbod van vuurwerk afsteken op of aan de openbare weg.

Het blijft echter verboden om op andere dagen vuurwerk af te steken.

Er wordt hierbij een dringend beroep gedaan op de medewerking van handelaren en publiek om niet op andere dagen vuurwerk af te steken.

De Procureur-Generaal vnd.,
Süthoff.

DEN HEER EN MEVROUW
Tjon Pian Gi - Stoevenbeld
geven met vreugde kennis van de geboorte van hun zoon
Cecil Vincent
St. Elisabeths Gasthuis.
11 Dec. '47
2-1

Dreigende verdeling van Oostenrijk

Regering blijft in Wenen

Industrielen trekken naar het Westen

Niemand verwacht hier dat de Londense conferentie het langverwachte en zo broodnodige staatsverdrag voor Oostenrijk zal brengen. Want Rusland zal en moet zich in de gegeven omstandigheden daartegen verzetten, omdat het anders alle invloed op Oostenrijk zou verliezen. Maar zolang er nog geen staatsverdrag is ondertekend kunnen de Russische troepen hier blijven en kan Rusland tevens een bescheiden bezetting in Hongarije, Roemenië en Bulgarije laten voortbestaan, omdat — zo luidt de technische uitdrukking — de bezettingstroepen in Oostenrijk direct door het achterland moeten worden ondersteund.

Het is nu de vraag of de andere grote mogendheden zich bij de negatieve houding van Rusland zullen neerleggen, aldus 'De Tijd'.

In tegenstelling met een aanvankelijk stilzwijgen wordt er nu in het Westen van Oostenrijk steeds openlijker gesproken over de mogelijkheid dat Amerika, Engeland en Frankrijk afzonderlijke verdragen met Oostenrijk zullen afsluiten.

Ook Amerikaanse en Engelse kringen in Wenen spreken reeds zo onomwonden over een verdere ontwikkeling in deze richting, dat men deze mogelijkheden positief onder de ogen moet zien. Want de Westelijke staten zijn ogenschijnlijk niet meer van plan Rusland hier in alles ter wille te zijn; zij schijnen zelfs bereid te zijn ook de uiterste consequentie te trekken door de drie Westelijke zones in Oostenrijk tot een onverdeelde economische eenheid samen te smelten.

Daardoor zou dan natuurlijk Neder-Oostenrijk met zijn Russische bezetting volkomen van het overige land worden afgesneden; en het zal een groot vraagstuk worden, wat er bij een dergelijke verdeling met de hoofdstad Wenen zal gebeuren.

Ondanks al deze overwegingen schijnt echter de Oostenrijkse regering zelf niet van plan te zijn haar zetel naar het Westen te verplaatsen, wat intussen wel een groot aantal industriëlen heeft gedaan. En goed beschouwd komt het ten slotte toch ook op de medewerking der regering aan. Nu heeft deze, ondanks alle mogelijke voorspellingen, het onomstotelijke plan gevormd in Wenen te blijven en elke deling van het land zoveel mogelijk tegen te gaan. Want ook al zouden de Westelijke zones zich economisch en cultureel gemakkelijker kunnen ontwikkelen, het is wel zeker dat „Oostenrijk" zelf daardoor de grootste schade zou lijden en zelfs gevaar zou lopen volledig van de landkaart te verdwijnen.

Daarom is de regering vastbesloten alles in het werk te stellen om de eenheid van Oostenrijk te handhaven, omdat zij van mening is dat de huidige status quo gunstiger is dan iedere zogenaamd voorbijgaande deling. Ook kan men verwachten dat de regering in dit opzicht op de steun van het volk kan rekenen. Want het Oostenrijkse volk heeft zijn goede naam tijdens de oorlog weliswaar danig bedorven, maar op het ogenblik bewijst het toch een zekere mate van karaktersterkte, doordat het zich noch door de Russische noch door de communistische propaganda laat vangen.

Terwijl de Volkspartij, in wier handen de regering ligt, zowel door grote tegenslagen als door onmiskenbare misgrepen veel van haar aanhang heeft ingeboet, neemt de socialistische partij steeds meer in kracht toe. Het beste bewijs daarvoor zijn de verkiezingen van vertegenwoordigers in de bedrijfsraden, waarbij de communisten de grootste verliezen hebben geleden en de socialisten overal de indrukwekkendste successen konden boeken. De pijnlijke noden, zoals ontoereikend voedsel, gebrek aan brandstof, licht en grondstoffen, de stijgende prijzen en de te lage lonen en vooral de nachtmerrie van de monetaire hervorming kunnen het Oostenrijkse volk er niet toe bewegen de communistische propaganda te volgen en Rusland zijn vertrouwen te geven. De socialisten voelen zich op het ogenblik zelfs zo sterk, dat zij nieuwe verkiezingen eisen, vooreerst omdat zij overtuigd zijn dat de Volkspartij een aanwas der communisten niet vrezen. Ook bij de slechtste vooruitzichten en na de ongunstigste ervaringen der laatste twee jaren blijft Oostenrijk anticommunistisch.

15.000 jaren

Op het eenvoudigst uitgedrukt zou men archeologie de „studie van antiquiteiten" kunnen noemen, doch wil men weten, wat de werkelijke archeoloog eigenlijk is, dan moet men de reden voor deze studie nagaan.

Zoals men zich zal herinneren, was het „Leitmotiv" voor de Renaissance in weze de ontdekking, assimilatie en herschepping van dingen en denkbeelden uit het verleden. Onze huidige civilisatie echter is een merkwaardige, zelfbewuste beschaving, met een zeer scherp begri pvoor het verleden en voor de positie, welke zijzelf in het totale complex der mistorie inneemt. Totdat de beschaving mondig was geworden, waren uitsluitend geschiedkundigen bezeten door deze drang naar kennis van het verleden.

Doch de tijd kwam, dat onjuiste berichtgeving zoals die van de vermaarde Griekse reiziger Herodotus en dubbelzinnige geschriften zoals de Ilias net langer de zucht naar historische kennis vermochten te bevredigen. De Westerse beschaving eiste nauwkaurige gegevens omtrent het verleden, een eis, die vervuld werd toen Schliemann er in de jaren 1871 — '79 in slaagde het Troje van Homerus bloot te leggen. Schliemann, ondanks zijn gewetenloosheid en zijn gebrek aan methode, en Petrie die het oude Egypte deed herrijzen, en sir Arthur Evans die de schittering van het voor-Homerische Kreta onthulde, waren de eerste grote archeologen, de primitieven van deze tak van wetenschap. Het waren onsterfelijke figuren met durf en verbeeldingskracht, wat technisch kunnen betreft, betreurd door vele jongere mensen van onze tijd.

Toen Schliemann Troje bloot legde waren de overige wetenschappen reeds empirische bouwwerken, in hoofdzaak in het leven geroepen door afleidende verklaring en (aldus verzekerde men tenminste) eerder berustend op waargenomen feiten dan op veronderstellingen en speculatie. Een wetenschap der geschiedenis evenwel bestond niet, om de eenvoudige reden dat men niet beschikte over een doeltreffend laboratorium voor het meten van het historisch materiaal. Dat zulk een laboratorium tenslotte tot stand is gekomen, heeft men te danken aan de leiding van archeologen als Petrie en de Duitsers, die Olympia blootlegden. Uit een roeping ontwikkelde zich een wetenschap. Petrie's opvolger was George Andrew Reisner uit Harvard, die de veldtechniek der nieuwe wetenschap zover vooruitgebracht heeft, dat nog slechts detail-verbeteringen mogelijk waren. De wetenschappelijke techniek der moderne archeologen heeft een zodanig peil bereikt, dat zij hele beschouwingen tot in de kleinste details voor ons laten verrijzen.

Zo verklaart de Britse archeoloog sir Leonard Woolley bijvoorbeeld, dat wij beter op de hoogte zijn van de details van het dagelijks leven in het Egypte der 14e eeuw vóór Christus dan van het dagelijks leven in het Engeland der 14e eeuw ná Christus. Zelfs bezitten wij een tamelijk volledig beeld der grote Minosbeschaving op Kreta van 3400 — 100 voor Christus, die vruwel uit het geheugen der mensheid was weggewist.

Doch dit is nog niet alles. De moderne archeoloog stelt er zich niet mede tevreden, steden, hetzij van steen of papier, weer op te bouwen. Hij stelt zich een hoger doel: de evoluti na te gaan van de historische en semi-historische mensheid, de onderlinge relaties der wereldrijken te bewijzen, een verklaring te leveren voor de val van het ene, de opkomst van het andere rijk en samenhangen aan te tonen met behulp van stukjes aardewerk.

Kortom, de wetenschap der geschiedenis — in tegenstelling tot hetgeen men de wetenschap der historie zou kunnen noemen, die door de pre-archeologische geleerden werd beoefend — heeft het volledig historisch gebeuren doen herrijzen. Egypte, Babylonië, Phoenicia Griekenland, Rome, Europa, Indië, China en Amerika owrden in historisch opzicht niet langer als geschiedkundig afzonderlijke delen beschouwd, zoals de meesten onzer op school dit nog hebben geleerd. Veeleer ziet men tegenwoordig de gehele geschiedenis van de Homo sapiens als één geheel, welks oorsprong in de paleontologie te vinden is (ruw gesproken de studie van fossiele overblijfselen) en welks einde in het gebeuren der toekomst ligt.

Tussen beide uitersten strekt zich een tijdperk uit, welks lengte varieert al naar gelang de opvatting welke men huldigt aangaande het ogenblik, waarop de paleontologie eindigt en de archeologie begint. Het is niet mogelijk in dit opzicht een bevredigende scheidslijn voor de archeoloog te trekken. In elk geval echter bepaalt zijn studie zich tot het betrekkelijk korte tijdperk, in hewelk de mens dingen heeft gemaakt, niet slechts gereedschappen, doch ook potten en ketels en amuletten en huizen en tempels en monumenten. Op grond van de ervaringen der practijk kan men dit tijdvak op 15.000 jaar stellen; van het werk der archeologen valt 90% binnen het bestek van dit tijdperk.

Van deze 15.000 jaar zijn tot dusver in het historisch laboratorium nog slechts kleine fragmenten gewogen en gemeten. De totale, aaneensluitende geschiedenis der mensheid is nog een droombeeld en nog vager zijn de kosmische krachten, die het ontstaan en de val van beschavingen veroorzaken. Deze taak blijft weggelegd voor de een of andere grote geleerde der toekomst. Doch de stand der wetenschap op zichzelf is belangwekkend — een merkwaardige wetenschap, schijnbaar zonder voordeel voor de levende mensheid, doch die eenmaal van enorm voordeel kan wezen, als zij er ooit in slaagt haar uiteindelijk doel, de verklaring der beschaving, te bereiken.

Alvorens met zijn uitgravingswerk te kunnen beginnen, dient de archeoloog het altijd moeizame vraagstuk der financiering op te lossen. Talent in dit opzicht is een der essentiële vereisten voor archeologisch succes. Het jaar 1937 echter zou voor de archeologie wel eens het ongunstigste kunnen blijken te zijn. Niet slechts vormen de huidige nationale slagbomen een ernstige hinderpaal, doch in vele gevallen hebben de betrokken landen de uitvoer van kunstvoorwerpen verboden. De voorschriften der onderscheiden regeringen verschillen sterk van elkaar. Expedities in Syrië mogen de helft der gevonden voorwerpen meenemen, terwijl daarentegen Griekenland elke uitvoer verboden heeft.

Daar de archeologische beschermheren gewoonlijk tastbare resultaten eisen, valt het zodoende moeilijk geld los te krijgen. Tegenwoordig staan de Verenigde Staten, wat de aan de gang zijnde opgravingen op buitenlandse bodem betreft, op de eerste plaats, terwijl Groot-Britannië de tweede plaats inneemt.

Niettemin is het bedrag, dat nodig is opdat de Verenigde Staten hun leidende plaats behouden, verwonderlijk klein, slechts $ 250.000.A rcheologen kunnen namelijk met minimale tractementen toekomen. Velen hunner werken jarenlang gratis, uitsluitend om zich te oefenen. Zelfs als zij tractement ontvangen, toucheren de jongeren onder hen gewoonlijk niet meer dan $ 35 per maand (benevens de kosten voor levensonderhoudt); een inkomen van $ 100 beschouwt men als ruim. Tegenover de lage inkomsten staat evenwel het feit, dat de overige uitgaven niet groot zijn; de reiskosten vormen dikwijls de omvangrijkste post. Men heeft becijferd, dat slechts 14% der gemidelde archeologische begroting werkelijk in de grondv erdwijnt. Een goed seizoen in Mesopotamië zal niet meer dan $ 15.000 kosten. Een kleine expeditie in het Nabije Oosten, zoals die aan het Kirsopp-meer te Serabit in Sinaï, die speciaal werk van het grootste belang verricht, zal niet meer dan $ 3000 per seizoen vereisen.

Is de archeoloog er in geslaagd een schaap te vinden, dat de Fiscus nog niet geschoren heeft, dan rijst de vraag, waar hij moet gaan graven. Soms is hem de zetel van een oude stad bekend en heeft hij er sinds jaren naar gehunkerd haar bloot te leggen. Ofwel een broer brengt bij het ploegen den schedel van een Indiaan aan het licht. Of een inheemse antiquair te Bagdad begint eensklaps echte en belangwekkende „antikà (antiquiteiten) te verkopen. Of een kleine jongen verschijnt met een gouden munt in een museum in Griekenland. De gehele Coclébeschaving van Panama werd op deze toevallige wijze ontdekt.

Somtijds weet de archeoloog in grote trekken waar een verloren stad of handelsweg ongeveer gelegen moet zijn, zodat hij naar sporen er van gaat zoeken — aardewerk,, oude wallen, plaatselijke zeden zelfs. In het Nabije Oosten heeft elke stad zichzelf in de loop der tijden begraven en ontstonden nieuwe steden er boven op. Deze wetenschap vereenvoudigt het onderzoek enorm. Met behulp van vliegtuigen heeft men tal va nontdekkingen gedaan — niet vermoede Romeinse wallen te Caistor midden in Engeland, Inca-steden in Yucatán. Zoekt hij naar oude begraafplaatsen, dan ziet de ervaren archeoloog naar de ondergaande zon, in welker schijnsel vage onregelmatigheden van de bodem somtijds plotseling en op waarlijk magische wijze de omtrekken van een begraafplaats onthullen, of zelfs van een hele stad. Midden in de zomer kan hij bedolven muren terugvinden, omdat de er op gelegen bodemlaag dunner is dan de omringende grond en het gras, dat boven graven groeit, daardoor dorger is dan dat der omgeving. Te Carchemisch aan de Euphraat beschouwden de inboorlingen de archeologen als tovenaars, omdat zij met zulk een onfeibare zekerheid wisten te zeggen, waar zich graven bevonden. De archeologen hadden namelijk ontdekt, dat een zekere plant met diepe wortels slechts gedijde op plekken, waar de grond omgewoeld was.

De uitrusting van de archeoloog is buitengewoon eenvoudig. Gewoonlijk schepen de leider en zijn vrouw zich in op een Amerikaanse vrachtboot. Te Jeruzalem of Damascus ontmoeten zij dan een aantal jongelieden, met wie zij zich naar de plaats van bestemming begeven, een aantal pakkisten en handkoffers meenemend. Onder hun gereedschappen bevinden zich een fototoestel, films, tientallen potloden en schrijfblocs, Oost-Indische inkt, papieren handdoeken, waarmede zij afdrukken maken van inscripties, die zij niet mee naar huis kunnen nemen. Verder bevat hun uitrusting diverse fantastische dingen. Geliefkoosde voorwerpen zijn grapefruitmessen, daar hun vorm zich goed aanpast aan het inwendige van aardewerk. Ook kleine tandartsenijkundige gereedschappen zijn zeer in trek. Tanden- en closetborstels lenen zich goed voor het verwijderden van aarde van de gevonden voorwerpen en ook haarspelden bewijzen dikwijls goede diensten.

Alvorens met het eigenlijke graafwerk te beginnen, behoort de archeoloog er voor te zorgen, dat hij geen last heeft van de uitgegraven aarde. Voorheen plachten de archeologen de uitgegraven aarde lukraak te laten neerwerpen, om tenslotte tot de ontdekking te komen, dat he voornaamse deel van den door hen gevonden tempel zich juist onder de paar honderd ton gestorte aarde bevond. Tegenwoordig zal hij allereerst gaan graven op de pek, waar hij de aarde wil storten en pas tot het eigenlijke graafwerk overgaan, nadat hij zich ervan overtuigd heeft, dat er op de bedoelde plek inderdaad niets van belang te vinden is. Moet een grootterrein gëxploeerd worden, dan verdient de aanleg van een miniatuurspoorlijn aanbeveling, aangezien men anders aangewezen is op een eindelozen keten van inheemse mannendragers.

Sir Oswald Mosley gaat nieuwe Fascistische Partij stichten

„Ultimatum aan Stalin"

— Vanmiddag heeft Sir Oswald Mosley, leider van de Engelse fascisten vóór de oorlog, in de gevangenis van 1939 tot 1945 als „staats gevaarlijk individu", aangekondigd, dat hij begin 1948 een nieuwe fascistische partij, de Union Movemente, de eenheidsbeweging, zal oprichten.

Zo spoedig mogelijk zal hij deel nemen aan de tussentijdse verkiezingen en in 1950 aan de algemene verkiezingen voor het Lagerhuis. Over een organisatie en egld beschik ik nos niet, zeide Mosley, maar 51 bestaande organisaties hebben hem steun toegezegd en zij zullen zich aansluiten bij zijn nieuwe beweging.

Dis is de eerste keer na de oorlog, dat een fascistische partij in een land, dat aan de oorlog heeft deelgenomen, zo driest voor het voetlicht treedt. Met karakteristieke arrogantie trad Mosley op. Hij was niet tevreden de Britse pers bij elkaar te roepen. Hij nodigde de wereldpers uit voor zijn conferentie.

Wij kwamen samen in een grijze straat in een buurt, waar de rauwe wonden van de nazi-bommen nog niet zijn genezen. Mosley ontving ons op de eerste verdieping van een klein huis waar zijn trawanten beneden een bar hadden ingericht voor de dorstige journalisten. Geen enkele heeft gebruik gemaakt van de uitnodiging.

Kruisvuur.

Zelden is een politicus zo aan een kruisvuur van vinnige vragen blootgesteld als deze man, die niet aarzelde zich de toekomstige leider van het Britse volk te noemen. Maar het koste moeite een duidelijk antwoord te krijgen op een duidelijke vraag . „Sir Oswald, wij zijn niet hier om naar politieke redevoeringen te luisteren", zei iemand. „Zou U onze vragen kunnen beantwoorden?'

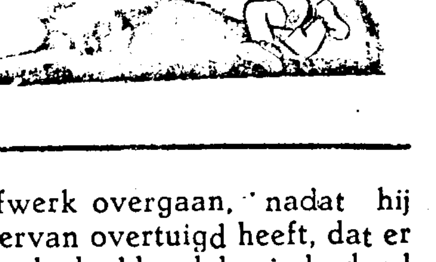
Hij had een radicale methode om de moeilijkheden met Rusland op te lossen. „Ik zal Stalin een ultimatum sturen om het Amerikaanse voorstel, de atoombommen te vernietigen, aan te nemen na een behoorlijk onderzoek in geheel Rusland. Ik zal van hem eisen zich terug te trekken uit alle landen, waar de Russen niets te maken hebben. Als hij weigert zal ik onmiddelijk de oorlog verklaren. Maar Stalin is een realist. Hij zal niet weigeren en doen wat ik zeg".

Herrijzend fascisme

Er is de laatste tijd veel gesproken over het herrijzend fascisme in Engeland.

In de Joodse buurten van Londen houden kleine groepen met mooie namen als de „Liga van oud-militairen," de „Unie van de Britse vrijheid" en „De zonen van Sint Joris" hun vergaderingen.

Elke Maandagmorgen ziet men ze op de politierecht banken: de nieuwe fascisten en de mannen die met hen hebben gevochten. Sinds maanden is er onrust in de Jodenbuurten en bijna elke Zaterdag zijn er bittere vechtpartijen. Volgens betrouwbare schattingen hebben deze organisaties niet veel meer dan 1000 leden, alles tezamen. Zij zijn echter zeer actief.

Mrg. Verhoeks toestand in Indie is onhoudbaar

Slechts clandestien contact met de priesters.

„De huidige toestand in Ned.-Indië is volkomen onhoudbaar en kan zo niet lang blijven voortduren", aldus deelde Z. H. Exc. Mgr. Michael Verhoeks C.M., Apostolisch Vicaris van Soerabaia, ons mede, toen wij Mgr. begroetten aan boord van het motorschip „Oranje" van de Maatschappij „Nederland", waarmede Mgr. met 733 andere passagiers, grotendeels repatriërenden, in Amsterdam is aangekomen.

In de grote eerste-klasse-hal van het luxe-schip wachtte de statige, rijzige Bisschop op het moment, waarop hij, na zovele jaren in Indonesië vertoefd te hebben, weer voet op vaderlandse bodem kon zetten. Twee jaar heeft Mgr. in Japanse gevangenschap vertoefd. In het begin van de Japanse bezetting lieten de Japanners de Bisschop nog wel met rust, maar Mgr. werd al spoedig in de gevangenis van Soerabaia opgesloten, waar hij vier maanden heeft vertoefd, en daarna nog twintig maanden in Bandoeng. Honger, mishandelingen en vernederingen vielen Mgr. en de medegevangenen ten deel, hoewel de Japanse commandant onder zijn collega's nog een der minst slechte was. De onderlinge samenwerking der gevangenen was zo groot, dat vele menssenlevens gered konden worden, zelfs van de ernstige zieken, Eerst mocht de Bisschop nog de H. Mis in het gevangenkamp opdragen en dat was een grootse plechtigheid, want er waren niet minder dan 250 geestelijken, onder wie 80 priesters, in het kamp opgesloten. Maar na twee maanden werd het opdragen van de H. Mis verboden.

Toch heeft men clandestien nog zulk een regeling weten te treffen, dat er elke dag nog 30 H.H. Missen konden worden opgedragen onder het oogluikend toezicht van de commandant. Van de 80 priesters zijn er gelukkig slechts weinigen gestorven, Na de capitulatie lieten de Japanners de Bisschop en alle andere geestelijken onmiddellijk vrij en brachten hen terug naar Soerabaia, waar de Missiegebouwen weer ter beschikking van de Bisschop werden gesteld. De Jappen „verontschuldigden" de gevangenneming en gevangenhouding als een plaatselijke maatregel, welke niet door Tokio was bevolen.

Maar toen kwamen de Indonesiërs en arresteerden (en mishandelden) alle geestelijken opnieuw. Alleen de Bisschop werd vrijgelaten omdat Mgr. zich erop beriep een vertegenwoordiger te zijn van Z.H. de Paus. De gearresteerde geestelijken hebben het in de Indonesische kampen nog veel slechter gehad dan in de Japanse. De Bisschop werd voortdurend lastig gevallen met huiszoekingen, soms wel driemaal per dag, en het werd hem onmogelijk gemaakt voedsel te kopen. Eerst de Nederlandse soldaten maakten aan deze terreur een einde.

Thans is het Vicariaat van Mgr. Verhoeks nog grotendeels in handen van de Republikeinen. De gearresteerde geestelijken zijn nu wel vrijgelaten maar de Nederlandse pastoors, die in het Republikeinse gebied achterbleven, zijn in feite geïnterneerd in hun parochies, welke zij niet mogen verlaten. Alleen de drie Indonesische priesters hebben 'n betrekkelijk grotere vrijheid. Maar aan allen is het contact met hun Bisschop onmogelijk. Slechts clandestien kan de Bisschop enig contact onderhouden. Mgr. wees er dan ook nogmaals op, dat de huidige toestand onmogelijk langer kan voortduren. Hij wordt steeds ondraaglijker en de Regering zal snel een beslissing moeten nemen.

(De Tijd).